

mærkninger om en Post, som findes paa § 26: "Til en Kommission til Forberedelse af en Revision af Toldlovgivningen og Overvejelse af dermed sammenhængende Spørgsmaal anslaaes 15,000 Kr." Jeg tror at turde sige, at det ikke er med ublandt glade Følelser, at dette Bevillingsforslag er modtaget af en Del af Befolkningen her i Landet. Jeg tænker naturligvis særlig paa alle dem, der ere interesserede i Industriens og Haandværkets Stilling her i Landet. Det er for dem ingenlunde nogen behagelig Tanke, at der skal være Udsigt til "en Kommission til Forberedelse af en Revision af Toldlovgivningen." Thi Forholdet er jo dette, at man aldrig ved, hvorledes en saadan Revision vil falde ud, men for de Forhold, om hvilke der her er Spørgsmaal, Industriens og Haandværkets Trivsel her i Landet, er det af største Vigtighed, at der hersker en saadan Ro i Forholdene, at de ikke hvert Øjeblik skulle være udsatte for, at disse Spørgsmaal tages op paa ny. Man kan ikke vente, at ret mange skulle anvende Kapital, Dydighed og Energi, sigtende til Industriens og Haandværkets Fremme her i Landet, altsaa Fabrikation o. s. v., naar de ikke kunne arbejde under en vis Ro, saaledes at de kunne gøre Regning paa, at der ikke hvert Øjeblik skal være Spørgsmaal om at vende op og ned paa disse Forhold. Da denne Sag, Spørgsmaalet om Toldafgifterne, sidste Gang forelaa for dette Ting, blev det ogsaa af den daværende Ordfører for Udvalget, den nuværende højtærede Formand, udtalt, at hvis man nu ikke efter de Anstrengelser, der vare gjorte fra Regeringens Side for at ordne denne Sag, kom til et Resultat, maatte man rigtignok haabe og vente, at man saa blev ved det bestaaende og ikke vilde gentage Forsøget for ikke stadig at rive op i disse Forhold og derved gøre det stadig vanskeligere og vanskeligere for alle vedkommende at indrette sig. Denne Udtalelse blev modtagen med megen Tilslutning af Tinget, og jeg ved, at den højtærede Finansminister udtalte sig i en lignende Retning. Det var ogsaa hans Mening, at det ikke kunde gaa an, at man saaledes med saa Lars Mellemlum indlod sig paa at tage disse Spørgsmaal op og undersøge dem. Jeg maa nu antage, at Optagelsen af dette Forslag paa Finansloven sker af Hensyn til Agravterne. Jeg kan jo ikke ret vel tænke mig, at der skulde være andre, der kunde ønske, at denne Sag nu paa ny kom under Debat end Agravterne, og jeg beklager, at Agravterne have dette Ønske, ikke fordi jeg paa nogen Maade skulde misunde dem de Fordele, de muligvis kunde faa ved en eller anden Toldlettelse, men fordi

jeg sikkert tror, at den Lettelse, der muligvis kunde blive Spørgsmaal om paa et eller andet underordnet Punkt, vilde være meget for dyrt købt for Landet i det hele. Jeg tror ikke, der kan være Spørgsmaal om, at Agravterne i det hele herved ville opnaa noget, der kunde være dem af virkelig Betydning i Sammenligning med det Resultat, der efter al Beregning vil komme ud af en væsentlig Forandring efter deres Ønske af den nu gældende Toldtarif, nemlig det, at der tilvejebringes en meget betydelig ringere Købeevne hos en stor Del af de Folk her i Landet, hvis gode Kaar ogsaa er af væsentlig Betydning for Landbruget. Det kan ikke være Agravterne ligegyldigt, om Haandværkerstanden, Industrien og den store Mængde Mænd, der ere knyttede dertil, leve under taalelige og gode Vilkaar. Det kan heller ikke være uden Interesse for dem, om der hos disse er gode Forhold, god Købeevne, og om deres Forhold i det hele er saaledes, at de kunne optage og blive ved at optage den overskudige Arbejdskraft, som Landbruget ikke kan beskæftige. — Men om det end er saaledes, at jeg ikke tror, at Agravterne ville kunne opnaa noget væsentligt ved en Nedsættelse af den nu gældende Toldtarif, har jeg desuden ogsaa dette at bemærke, at man jo maa være opmærksom paa, at det ikke blot drejer sig om Haandværkets og Industriens Trivsel, som det er rimeligt at støtte paa en fornuftig Maade — hvorved det aldeles ikke er ubeløst, at der kunde være en eller anden enkelt Post, paa hvilken der maaste er for høj Beskyttelse eller Afgift — men at Tolden for vor Stat desuden har en stor fiskal Betydning. Det kan ikke nytte at tænke paa en Toldrevision, der skal nedsætte Statsindtægterne af Tolden, med mindre man tillige er betænkt paa, paa hvilken anden Maade man vil skaffe Staten Kompensation. Derfor kan jeg ikke se rettere, end at man ikke skal knytte for store Forventninger til denne Post, man skal ikke vente for meget deraf; thi selv om denne Kommission maatte afgive en meget kyndig og dygtig Betænkning, vilde der alligevel blive saa meget at tale om bagefter, at vi just ikke vare meget nær ved en Toldreform, fordi vi saa en Toldkommission. Men det Hensyn, at man ogsaa maa have Statens almindelige finansielle Læve for Øje, træder jo i en ganske særlig Grad frem, naar man lægger Mærke til, hvad ogsaa den ærede Finansminister i Dag bemærkede, at det Finanslovsforslag, der her foreligger, næsten ikke er anderledes, end at det gaar lige op, det er saaledes, at der lige netop er god Balance, men intet der ud over, og naar man samtidig